

- Sic et Salomoni nihil imputatur bono
Quod antea gessit, sed extremo malo damna-
[tur. A
- 145 **350** In qua voluntate postremo quispiam vel
[actu
Fuerit inventus, in hac judicandus erit, sicut
De hoc ipso Dominus locutus est dicens :
In quo te iuvenero in hoc te iudicabo.
Et si credis amplius, hos ipsos diligit Deus,
- 150 Qui post pravitates esse rectiores student,
Ac sic se post vitia virtutibus magnis exer-
[cent,
Quam qui mata gravia nunquam perpetrasse
[noscentur,
Et bona præcipue torpentes agere piget.
Sicut quispiam dominus illum magis servum
- 155 Amplectitur, qui post: damna potiora ^a lucra
[reportat,
Quam qui nihil perdidit, et nihil augmenti fe- B
[cit.
Sic imperator illum magis militem amat,
Qui, post fugam remeaus, hostem persequendo
[prosteruit,
- Quam qui nunquam fugit, et nil unquam fortiter
[fecit,
160 Sic agricola illam terram plus amat, quæ uberes
[illi
Post spinas affert fruges, quam quæ spinas ^b
[nunquam nutrit,
Et fertilem messem nunquam aliquando pro-
[duxit.
Non desperes veniam, sed potius spera salu-
[tem,
Si facturus optima, pessima damnare decernas.
165 Corrige delictum, muta mores, renova vitam,
Et nulla te plecti dolebis postea pœna.
Non erit in crimine, quem pœnitet ante fuisse ;
Nec dicetur impius, qui fuerit denuo pius.
Sequentia vero carmina constructa lamentis
- 170 Suspirando lectita nonnunquam plorando de-
[canta.
Nam potest Dominus transferre in gaudium lu-
[ctum,
Et adversa omnia in prosperitatem mutare.
Quem æternis laudibus glorificant in cœlo cœli,
Et summis honoribus cultores efferunt invidi.
Amen.
- ^a Editio, *damna quædam potiora.*
^b Editio, *quam illam, quæ tribulos vel spinas.*

APPENDIX XVII.

LAMENTUM POENITENTIÆ (a).

- Audi, Christe, tristem fletum,
Amarumque canticum,
Quod percussus et contritus
Modulatur spiritus ;
Cerne lacrymarum fluxus,
Et ausulta gemitus.
- Ad te multum vulneratus 25
Vocem fletus elevans
5 Alta de profundo cordis
Emitto suspiria,
Precibus si forte velis
Placatus ignoscere.
Alleva calamitatis
Importunæ pondera,
Quæ me diutius premit,
Et elidit impie,
Nec discedit, ut resumam
Vita respiraculum.
- 10 Ablato consolatore,
Quadro clausus lapide,
351 Gemo lugens, et suspiro,
Miserere, clamitans,
Pulso rogans tota die,
Sed tu semper dilatas.
- Ad juvenutis delictum,
Et ad ignorantie,
Non me teneas, exoro :
Sed misericorditer
- 15 Prætermissum hoc dispone
Jani indigno parcere.
Ab antiqua pietate
Ne declines, obsecro :
Nam justitiæ rigorem
Si me sequi jubeas,
Mille sum debitor pœnis,
Mille dignus mortibus.
- Aspice jam, Deus clemens, 40
Ærumnas quas tolero,
20 Remove contritiones,
Et flagella prohibe :
Ne me, precor, indignatus
Opprimas, et conteras.
- Annos meos in dolore,
Vitam in gemitibus
Vilis factus consummavi :
Parce mihi, deprecor,
Jam non possum sustinere
Da dextram, et eripe.
- Aggravasti manum plagæ
Super me validius,
Carnem dira flagellorum ;
Ultione conterens,
Cæde, ferro, sorde, peste,
Tenebrarum carcere.
- Auges tempora pressuræ,
Luctus addis onera,
Differens afflicto valde
Dare mihi requiem,
- 30 Contra quod grates rependo,
Non resultat murmuro.
Abes (b), dico, veritatem,
Ut occidas impium ;
Sed rogo, post disciplinam
Da placatus veniam,
Quia non mortem iniqui,
Sed vitam desideras.
- Acenso me, non excuso,
Laudans te, quod mihi es,
35 Juxta modum delictorum
Parva datur ultio,
Ilæc, et ampliora, clamo,
Dignus sum excipere.
- Ad remedium malorum
Æterni judicii,
Satius nunc [est] flagello
Temporali percuti,
Quam perennibus futuro
Dari cruciatibus.
- 40 Adhibe, si placet, adhuc
Tormentorum stimulos,
Quibus defluant veteria,
Putridaque crimina :
Salus tantum, vita demum
Subsequatur morbidum.
- Adhibe, sed non iratus,
Ut sit tolerabile,
Quod me propter mea jubes
Perpeti facinora ;
- 45 Quatenus correpto rursum
Sis mitis post verbera.
Amarum hoc est, et leve,
Quia pertransibile,
Sed amarius, et grave,
Quod irrevocabile,
Quo pœnarum non est finis,
Nec dolori requies.
- Ardens illic urit flamma
Damnatorum corpora,
50 Ultra reditum non sperat,
Quem illa susceperit,
Cujus pavore tabesco
Liquesco formidine.
- Arbiter, et testis æquus
Ipse dum adveneris
Justam reddere mercedem
Singulorum meritis,
Quo me salvare decernas,
Opus non invenies.
- 55 A Deo districtum cernens
Examen judicii,
352 Duco vitam in mœrore
Jugiter et gemitu
Justum judicem visurus
Jam pavesco territus.
- Amarus et pavidus tunc
Vultus tuus impiis,
Per quem nullus impunitus
Erit habens crimina
60 Nisi qui lacrymis illa
Nunc vivens absterserit.
- A tranquillitate tua
Tu nunquam mutaberis,
Sed mitis parebis justis,
Terribilis impiis,
Quos habuerit de culpa
Reos conscientia.

^a Vide Isidoriana, c. 81, n. 25 et seq^b Abes pro habes.

- Ab iniquis justos omnes
Segregans velociter,
65 Pones hædos ad sinistram,
Et agnos ad dexteram,
Hos æternæ luci dabis,
Illos autem tenebris.
Ab ira furoris tui
Quis non conturbabitur?
Quæ a nulla creatura
Cohiberi poterit.
Cum peremeris iniquos
Oris tui gladio.
- 70 Amputans verbo, non ferro,
Cervices peccantium,
Tu perdes in tempestate
Festinantes impijs,
Vitæ sempiternæ justis
Collaturus præmia.
Accipite, dicit illis,
Regnum paratum est vobis
Pro fructibus justitiæ,
Et misericordiæ,
75 His, et illis, quæ fecistis,
Cuncta tu testificans.
Astabunt ante tribunal
Tuum omnes anime,
Quidquid gesserint in carne ^a
Narrantes ad singula,
Quid tam pro nelândis miser
Criminibus respondeam?
Assertio phalerata
Justam nullum faciet;
180 Actus boni tantum facta,
Non verba, recipies,
Data singulis talenta
Cum usuris expetens.
Abactis et relutatis
Excusationibus,
En sîmo tantum dicetur,
Et opera illius,
Quæ præcernens, ut meretur,
Confestim recipiet.
- 85 Arcana tunc secretorum
Omnis conscientiæ
Sic lustrabis, velut vultus
Cernitur in speculo,
Heu mihi! qui parebo,
Pejor omni pessimo?
Ad personam non convertes
Visum, sed ad merita;
Nec natalibus insignem,
Sublimem prudentia
90 Facies tibi consortem,
Sed insomnem opere.
Abominabilis erit
Coram te iniquitas,
Nullus enim immundorum
Tibi sociabitur,
Quomodo tunc fetens hircus
Mundis jungar ovibus?
Ante te justî nec erit
Secura justitia,
15 Quam si districte perquiras,
Et ipsa peccatorum est,
Qui si justo ^b nisi parcas,
Væ periclitabitur.
Arguens in veritate
Decernes judicium,
Et in aequitate tua
Justus vix salvabitur.
Ubi tunc ego parebo
Peccator et impius?
- 100 Annalibus reseratis,
Nudabuntur publice
253 Omnium hominum facta,
Cogitatus impij,
In statera tu librabis
Omnia in pondere.
Appenso bono, vel malo,
140 Pars hæc operarium
Vindicabit, quam momenti
Lance declinaverit,
105 Quid agam, si pondus mali
Me læva jactaverit?
A justitia diverti
Nullo modo poteris,
Nec personam acceptabis,
Nec ullius munera;
Sed reddes unicuique
Juxta sua opera.
Aspicient mali justos,
Cum beatitudinem
110 Gloriæ promenerint ^c,
Et dolebunt acriter,
Quod non vixerint sic juste,
Ut sic essent liberi.
A dolore in dolorem
Nequiores transierit,
Cum Abute, maledicti,
Illis ipse dixerit
145 In ignem qui est paratus
Vobis et diabolo,
A requie beatorum
Vita, vel consortio,
Se sublatis intuentes,
Junctosque diabolo,
Ut æternis cum eodem
Dentur cruciatibus.
Allevabunt ululatum,
Et rugitum immanem,
120 Planctum magnum facientes
Anarum, et validum,
Quale nunquam fuit factum,
Neque dictum, vel visum.
Adgentem gens, virad virum
Pectora perentent,
Tribus ad tribum, et regnum
Contra regnum frident,
Viri denique seorsum,
160 Et seorsum femine.
Angeli tunc copulabunt
Scelere consimiles,
Quos cursim præcipitantes
Dabunt flammis inferi,
Ut par pœna semper urat
Quos par culpa sociat.
Habebunt vitæ præcisi,
Sublatisque gaudio,
Quo perennis erit luctus,
165 Dolorque perseverans,
130 Et consolatio nulla,
Nec unquam reversio.
A te quisquam non revolvat
Prolatum judicium,
Nec ab illo quem tu ipse
Judicans perdidisti,
Ultione sempiterna
Pravos omnes puniens.
A Deo prærogativa
170 Mito precum commoda
155 Fondens lacrymas, dum vivo,
Rogans, dum intelligo,
Ne me juxta mala meæ
Condemnandum censeas.
- Aspera sun., quæ peregi,
Acerba, et gravia;
Propter quæ si persequi
Me juste decreveris,
Morti debitor ^d, et pœnæ
Novi, quod reperies.
Ad iniquitatem meam
Si convertas oculos,
Facto, pœna quæ condignum ^e
Neminem reperies,
Cum quo me cremandum putes,
Comburendum censeas.
Ad delictorum mensuram,
Criminumque copiam,
Ipsæ pœnæ Tartarorum
Vix credo sufficientem,
145 Dum nec talia, nec tanta
Quis iniquus fecerit.
Anxius ob hoc suspiro,
Quod impie gesserim,
354 Pessimorum peccatorum
Saucius sum vulnere,
Difficile tantis malis
Esse salvus arbitror.
Aretor undique pressuris,
Comprimor angustiis,
150 Fluctuat meus in mœrore,
Cor natat in lacrymis,
Nec ulla timore multo
Requies est animi.
Arvi, polique, marisque
Non turbabor ^f sinibus,
Quin et hæc ignis ardore
Resoluta defluent.
Ubi me miser abscondam?
Quo ante te fugiam?
155 Ab immensitate tua
Mundi gyros clauditur?
Cælum terramque tu reptes ^g,
Et sine te nihil est;
Qui placatum te non habet,
Iratum quo fugit?
Agitur mens ægra passim,
Diversa considerans,
Nec elucet evadendi
Uspiam effugium,
160 Sed abs te, Domine, fuga,
Et ad te reversio.
Arma sumens pœnitentis
Saccum, et cilicium,
Pulso pietatis anres
Viscera clementiæ,
Verba fletus et doloris
Ingerens cum lacrymis.
Audi preces, et placare,
Mens quas ægra parurit,
165 Consideransque dolores
Impende malignata,
Quia tua sum factura
Tuaque plasmatio.
Adhibe, precor, medelam,
Pessimis vulneribus,
Profluentia præstringens
Vitorum ulcera,
Corrupta redintegrando
Sanitate perpeti.
170 Aufer me de luto factis
Peccatorum omnium;
Emundare non contemnas,
Antequam discutias;
Et non ero tunc immundus.
Si me nunc piaveris.

^a Editio, gesserit in carne.^b Forte, Etsi justus.^c Forte, meruerint.^d Forte, si persequi me juste tu decreveris, Morti

debitum

^e Forte, pœnaque condignum.^f Forte, non turbabor.^g Forte, tu regis

- Accipis et peccatores,
Sed quos nunc iustificas,
Respicis multos, ut Petrum,
Si desentes poenitent,
175 Sicque lapsos ad inferna,
Revelis ad aethera.
Apud te redemptio est,
Et misericordia;
Quam nisi propitiatus
Parcere deereris,
Vae mihi! quod malos omnes
Præcedam ad victimam.
Ac per hoc opto misellus,
Ne fuissem genitus;
- 180 Quia et lux ipsa præsens
Jam mihi tenebræ sunt,
Æterna damnationis
Pavendo^a perniciem.
Boni nihil habiturus,
Quod malis objiciam,
Pœnarum metu quassata
Tremit conscientia,
Dum formidat infinita
Subire discrimina.
- 185 Bone Deus, perituro
Nunc subveni, exoro,
Nunc et ab ira perenni,
Et a morte libera,
Ut quem iustitia punit
Tu salves clementia.
Benigne Pater, ignosce,
Quod agnoscens fateor,
Pronuntio malum meum,
Non vindex operio,
190 Excipe professionem,
Et da indulgentiam.
Bonitatis pietatem
Multis non merentibus,
355 Gratis peccata dimittens
Indulsisti veniam;
Non defraudes tui quod tu
Dedisti quamplurimis.
Blanditus confessione
Placaris humilium,
195 Ad ignoscendum citius
Fletus voce flecteris,
Pœnitentis assuetus
Consulere lacrymis.
Brevis non est manus tua,
Ut præstare nequeas,
Multus es ad ignoscendum,
Hinc indulge, clamito,
200 Miserere, ne disperdas;
Parce, ne interiuas.
Biplici, quaso, flagello
Noli me percutere,
Suspende paululum iram,
Habe patientiam,
Quia multum ego miser,
Sed tu plus misericors.
Conversus ad pietatem,
Restitue gratiam,
205 Vitam enim peccato simul
Ne velis extinguere,
Serva benedictionem
Receptandæ veniæ.
Carnem pro peccato suo,
Quantum placet, attere,
Plagas enim temporales
Libenter excipiam,
Precor tantum, ne perennes
Indignatus inferas.
- 210 Doloribus hic afflige,
Mœroribus affice,
Per flagella modo purga,
Ne in futuro punias,
Carnis pœna, quæ deliquit,
Redimatur anima.
Decerne clementer pie
Perditum requirere,
Mira qui benignitate
Abjectis recolligis,
215 Et aversos reconvertis;
Oberrantes corrigis.
Errasse me dudum plango,
Pollutos, et prodigus
Meretricio amore,
Bona perdens patria,
Hinc ad te vilis, egenus,
Et percussus remeo.
Ego me indignum loco
Filiorum clamito,
220 Quod paternitatis tuæ
Renuens admonita,
Vagus per quæquam defluxi,
Cucurri per avia.
Feci malum miser ego
In insipientia,
Provocavi te ad iram
Duris facinoribus,
225 Quibus digne consternatus,
Magno luctu conteror.
Fletibus tamen revertor
Confitendo pœnitens,
Aufert indignationem
Culpæ factus immemor,
Et paterna pietate
Sume, precor, erroneum^b.
Punire si tamen adhuc
Plagis me dijudicas,
230 Fer me sicut quos diligis,
Castiga, et argue,
Sed clementer, ut emendes,
Non ut interficias.
Graves ut culpæ merentur,
Non ita desævias,
Tempera severitatem,
Desine percutere,
Usque ne plaga contritus
Desperem, et peream.
Hoc interdum te deponco,
Ne temptationibus,
235 Quibus subinde pervertor,
Violenter obruar,
Victus ne miser succumbam
Da, precor, auxilium.
Heu! dire me tandem, pre-
[cor,
Ne permittas decipi,
356 Nam sufferre tentamenta
275 Demonum non potero,
Desiderii eorum
Malitiam refræna.
240 Inde te, benigne Deus,
Achivis ellagito,
Quantulumcumque placare,
Ut et hic indulgeas,
Ne longa pœna subactus
Miser valde factus sim.
In dolore sempiterno
Carnem ne constituas,
Ne crudeliter exire
Compellatur anima.
245 Da cruciatibus finem,
Requiescat spiritus.
Carpe mores, visita me,
Imo veni, libera,
Surge, dicitur captivo:
- Prodi foras, misero.
Releva carcere trusum,
Pande jam absconditum.
Caput et reliquos artus
250 Aqua munda dilue,
Atque internos squalores
Purifica gratia,
Cunctis ut abire sinas
Defectum leracibus.
Lugeo confusus mala
Quæ pessissime memoror,
Fundo preces, et lamenta,
Contristatus animo;
Precor, oblatam ne neges
Pœnitenti veniam.
- 255 Lacrymæ contra peccatum
Non quidem sufficienti;
Sed quod non valeo parvis
Expiare fletibus,
Oro, pietate demas,
Abluas clementia.
Miseratione tua
Fac justum ex impio,
Fulgidum de tenebroso,
Nitentem ex horrido,
260 Innocentem ex iniquo,
Viventem ex inortuo.
Miseratus jam omitte
Noxas mihi criminis,
Eripiens plasma tuum
De manu diaboli,
Memento figmenti tui,
Et esto placabilis.
Manus tuæ me fecerunt,
Formaverunt digitum,
265 Corpus in ventre materno
Per membra deinceas,
Tua virtute creatam
Quo clausisti animam.
Ne des in ruinam mortis
Opus tuum, Domine,
Propter carnale peccatum,
Quod lamentis elui,
Possibile prædixisti,
Atque vae mirabile.
- 270 Nullum perire protestans,
Quamvis gravi crimine
Carnaliter polluat,
Si redeat pœnitens,
Et non hæsit in fide,
Sumi posse veniam.
Nuntians pro te, et tuis
Missis, et discipulis:
Pœnitimini, cœlorum
Prope regnum factum est,
275 Et omnis peccati datur
In Christo remissio.
Non in multis iustis ita
Te gaudere perhibes,
Ut in uno erroneo
Peccatis turpissimo:
Veni quaerere, et salvare,
Dolens, quod perierat.
Nulla tam grandis est culpa,
Cui non sit venia,
280 Omne facinus peccati
Delet pœnitentia,
Si, rejectis malis, quisquam
Sanus hanc peregerit.
Nullum est malum quod ne-
[quit

^a Forte, pubeo.^b Forte, errulum.

	Spiritus tantum sancti ^a Excepta blasphemia.	Sed quis esse cupio, Veteri culpa ne quæso Reputes damnabilem, Cerne corrigendi votum, Et relaxa debitum.	Jam mihi placabiles, Quos adversos diuturna Miser ira tolero.
285	Nunquid fixum verbi tui Solveitur propositum? Absit hoc, Domine Deus, Ut repellas quempiam, Qui post malum respiscens Te converrens sequitur.	Quamquam de reatu facti Sit mihi confusio, Novi quod de sine quemquam, 320 At non de principio, Aut pro bono tu corones, Aut pro malo judices.	Veni, Jesu, ne tarderis, Mors antequam rapiat, Fessum de pulvere leva, Et me reconcilia, Lacrynas juges absterge, Cor triste lactifica.
	Objice bonitatem, Et vince malitiam, Præbe moram pœnitendi, Tempus mortis dilata,	305	Christe, qui diversitate Gratiarum dives es, Fructum et meritum precor, Viventi contribuas, Ne, me sterilem procernens, Succidas in posterum.
290	Fac ut salus subsequatur, Ne tollat interitus. Omnino confidens credo, Quod nolens perire me, Subjecti flagellis, Quibus respiscerem, Ut, abominando culpam, Redirem ad gratiam.	Recipe, domine pater, Fuga lapsum famulum, Tolle mortem pœnitenti, Te precantem libera, Et cum electis ad vitam Agui libro revoca.	Macerari me post mala Ne permittas, obsecro; Habeam munere tuo Collata quæ offeram, Quibus a læva sublatus Transcam ad dexteram.
	Placeat, Christe, damnatum Reparare naufragum, De interitus errore; Te quærente, redeam, Atque de maligno dignus Efficar famulus.	310	325
295	Peccavi tibi, peccavi, Et deliqui nequit, Sed conversum nolo perdas, Et quæ posco tribuas, Ut me mundes ante mortem, Et, dum vivo, redimas.	Reprobati me ne sinas, Quem pro meis meritis Ingenti pressura polis, Et limas diutius, Sed quem viventem fatigas, Recipe post obitum.	Zabulo me non conjugas Ad mortem cum impiis, 358 Nec in Tartari barathro Patiaris obrui, Qui venisti te credentes De morte redimere.
300	Quis fuerim ne requiras,	Solve, Christe, vincla pe- [dum, Ligamenta criminum; Resera limen obscurum Tenebrosi carceris; Redde jam luci sepultum, Peregrinum patriæ.	330
		315	350
		Ab animo principis; Te propitiante, fiant	Gloriam jam vigil canam Alphabetum finiens, Tibi Patri, Filioque, Inclito Paraclito, Cui laus erit et potestas Per æterna secula. Amen.

^a Forte, *In Spiritum tantum sanctum.*

APPENDIX XVIII.

ORATIO PRO CORREPTIONE VITÆ. FLENDÆ SEMPER PECCATA ^a.

1. Deus omnium mirabilium auctor, misericordiarum Pater, et consolationis, in tribulatione refrigerium, cujus gratia præventus homo sua peccata considerat, plangit, et emendat; cujus respectu et munere incipit vel bonum facere, vitare malum, et refutare, sequi justitiam, et declinare ab iniquitate, desiderare perennia, et horrescere peritura, confiteri misericordias tuas, et abnegare impietates suas; quia nihil proprium habet homo, sed conversio et profectus illius donum tuum est; nec a se quisquam potest corrigi, sed a te; dicente propheta: Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est ut ambulet, et dirigat gressus suos (Jerem. x, 25); et Apostolus ait: Non volentis, neque currentis, sed miserantis est Dei (Rom. ix, 16); et ipse dicit: Misererebui tui, Domine, et clemens ero, qui [Vulg., in quem] mihi placerit (Exod. xxxiii, 19).

2. Adesto igitur supplicationibus meis, intende deprecationem meam. Et quod exopto perfice propitius, et intende placatus. Tu enim abstraxisti me de laqueis mundi, et eduxisti me de retiaculo peccatorum. Tu reserasti os meum ad confitendum tibi, cum essem peccatis omnibus obligatus; et fecisti intelligere me quomodo aut pro quibus obsecrarem te. Posuisti fiduciam in corde meo postulandi necessaria animæ meæ, quoniam (ut propheta dixit): Volens misericordiam revertaris, et misereris, obliviscens mala hominum, et peccata benigni tate pertransiens (Mich. vii, 18, 19); et ipse dixisti: Petite, et accipietis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis (Matth. vii, 7).

3. Qui enim peti se et pulsari licentiam tribuit, dare sine dubio et aperire paratus est; nec est ava-

rus ad impertiendum, qui petere clamat non habentibus; ac per hoc ipse se postea pœnitebit egere, qui ad dandum sibi a dispensatore congruentia remedia modo neglexerit impetrare. Ideo silere nequeo tactu gratæ superveniens admonitus. Nam fateor, Domine, quod indignum me prævenit misericordia tua, et dum grabato multorum peccatorum sæculi hujus mortifero quodam jacerem sopore depressus, misisti gratiam tuam cum flagellorum strepitu suscitare damnabili torpentem segnitia, ut apertis oculis expergefactus, dum in me nihil victus boni operis recognoscerem, venire ad te, vitæ petiturus ammoniam, ne me egestas superveniens in invissimo prælocaret.

4. Ideo conurgens ad te lamentationum clamoribus prece multifaria 359 pietatis tuæ pulsans auditus, per alphabetum, quod pramissi, singulas ejus litteras rigans [Forte, rigo] flumine lacrymarum. Compulsi enim me pavor Judæi tui flere diutius, et gratia tua fecit libenter exorare, credens quia in te Deo meo transgrediar morum omnium iniquitatum mearum, quæ circumdederunt me, atque, præreptus angustiarum mearum afflictionibus, pertranscam ad amplitudinem latissimæ juvenitatis, scilicet non hujus sæculi, sed futuri. Hanc ob rem non desinam exorare te, donec miserearis mei, et salves animam meam; quæ confitetur tibi hodie in convulle sita plorationis, quia introduxisti me; quia non meo merito, sed tuo dono ad arctissimæ pœnitentiæ claustra perveni, et in fontem lacrymarum illius ingressus sum, varias nequitiæ maculas lavaturus, quæ nondum me petente, sed te præstante, mihi collata est, tuæque misericordia

^a Vide Isidoriana, cap. 81, n. 29.